

Baka István

Yorick alkonya

*Úgy nézek mindenre akárha most először
látnám holott talán utolszor láthatom
ténfergek sötét folyosókon végigbaktatok
a zab- s lótrágyaszagú hátsóudvaron*

*a strázsák alabárdnyelükkel fenéken billentenek
nem tiltakozom és nem mondok viccet sem hogy e
megaláztatást ellensúlyozzam nem érdekel sem
a szolgálk jóindulata sem uraik kegye*

*megállok a szemétdomb mellett nézem hogy rohangál
a kakas tyúkjai között hogyan próbálja egyre
kielégíteni kéjsóvár háremét a sok telezabált
tollas hurit bár fogytán már a férfikedve*

*akárcsak énnekem el is restellem hát magam
és továbbállok míg lassan leszáll az alkonyat
kisomfordálok Helsingör utcáira a palotából
és nem bánom hogy tarka rongyaimon jól mulat*

*az utcakölykök serege, s a nyomomba szegődve
megdobál sárral csirkebéllel faggat hogy mivégezt
hátamon az a szarputtony azaz a púpom én pedig
örömmel hallgatom a keresetlen dán beszédet*

*a sok-sok svéd finomkodás után s ha volna egy
almám bicskámval szétvágnám s elosztanám
a gyerekek közt ám üresek már a zsebeim
néhány garas pálinkára való csörög bennük csupán*

*nem kedvelnek az új urak Fortinbras is halott
jó néhány éve az udvarban új francia módi járja
parfüm és csipke maitresse-ek képével díszített bilik
s régen nem emlékeznek Hamletre, s Opheliára*

*nyugdíjamat folyósítják tán elfelejtették törölni
a kancelláriában oly nagy itt a bürokrácia
hogy elevickélhetek benne én is aki annyi
rendszerültást túléltem már mindenesetre grácia*

*hogy élek még akármilyen siralmasan is tengetem
végnapjaim bár egykor a dán irodalmi nyelvet
az én anekdotáim teremtették meg, de hát tudom
hogy hála s pénz helyett szegény bolond csak nyelhet*

*ülök a csapszékben de már csak magam elé dűnnyögők
kihez is szólhatnak köröttem adás-vételről beszélnek
magyarazzák az adóívek svéd terminológiáját
tenyésznek magabiztosan akár a hullában a férgek*

*ez nem a te világod már Yorick mondom magamban
kiballagok a tengerpartra letelepszem a fővényen
és Hamlet bon mot-ít mormolgom amíg leszáll az éj
s az ég falához mint spion füle félhold tapad fehéren.*

FONTOS SÁNDOR: YORICK